

Het is 17 augustus.

Het Oekraïense tegenoffensief boekte afgelopen weken
dan toch de eerste tactische successen.

Maar stel je daar niet al te veel bij voor, want die vooruitgang
gaat eerder over honderden meters per dag.

Maken al die moderne wapens die het West levert
dan zo weinig verschil.

En hoeveel tijd heeft Oekraïne nog
om deze oorlog in zijn voordeel te beslechten?

Ik ben Yves de Webelheire en dit is vandaag
de dagelijkse podcast van de standaard.

Dit is een Oekraïense aanvalsbrigade
ten zuidoost van Bachmoet vorige week.

Ik ga je even mokeren.

Terwijl de soldaten door het strijk was oppreken
worden ze door de Russen onder vuur genomen.

Maar de Oekraïners boeken vooruitgang.

En ze filmen hoe ze de Russen met granaten
uit hun ondergrondse schuilplaatsen jagen.

De Russen geven zich over.

De Russen geven zich over.

Ook verder naar het zuiden in de regio Zaporizja
hoeft de oorlog hevig.

Je hoort gevechten rond het dorp Robotin.

Dat is de oorlog.

In een video die op het internet circuleert
zijn twee Bradley pantervoertuigen te zien
die door de Amerikanen geleverd zijn
en ze zouden door de Russische verdedigingslinie gebroken zijn.

In deze duizelige duizel, deze tankers
gaan naar de Russische posities, waar ze zeggen
dat het begint te zien in Pervoe
als de Oekraïne suikantereffensie
voertuigen.

We zeggen dat het een goede week is geweest
voor het Oekraïense tegenoffensief.

In een oorlog is het altijd een beetje dubbelzinnig
om van een goede week te spreken
maar eigenlijk was het dat wel voor Oekraïne.

Ze hebben de eerste, wat wordt genoemd,
significante tactische successen geboekt
aan de eigenlijk frontlijn.

Ze zijn er alweer in geslaagd
om de brug van Kertsj

tussen Rusland en de Krim onder vuur te nemen
en dan slaag ze er ook steeds vaker in
om hun eigen drones helemaal tot in Moskou te krijgen.
Dus eigenlijk op zeer verschillende niveaus van vlak
aan het front tot helemaal ver weg,
duizend kilometer verder weg in Moskou,
slaag ze er in om toch dat initiatief
te nemen in de oorlog.

Maar die tactische successen
aan de frontlijn in Oekraïne zelf,
wat moeten we daar dan concreet onder verstaan?
Die moet je verstaan in het kader van
de bredere strategie in die oorlog.
Het basisgegeven is eigenlijk van
het Russische leger heeft zich een beetje kapotgevochten
in Oekraïne en heeft zich in de voorbijaanden
teruggetrokken in zwaar
versterkte verdedigingslinies.

Nu, het is aan Oekraïne nu
om de Russen aan te vallen, omdat anders
als de frontlijn stil valt,
dat eigenlijk de facto betekent van
Rusland kan zeggen, alles wat aan onze kant ligt
is van ons.

Dat is nog altijd een aanzienlijk deel
van Oekraïne vooral, de Oosten en het Zuiden.
Dus Oekraïne moet nu eigenlijk zijn punt maken
van wij kunnen ook de Russen
terugsturen naar waar ze vandaan komen,
namelijk terug over de internationaal
erkende grenzen.

Die Russische linies die zijn zwaar versterkt,
er zijn rond de 200.000
naar schatting Russische soldaten
in Oekraïne, misschien zelfs meer,
aan een frontlijn van 700 kilometer.
En aanvallen is moeilijker dan verdedigen
in een oorlog.

Bij een aanval moet je uit je
posities komen, terwijl de verdedigers
in hun voordien al opgebouwde
posities blijven zitten.

Dat komt dan ook van alles bij kijken,
zoals wat typisch is geworden

in de moderne oorlogsvoering.
Aan de ene kant hebben de Russen 100.000
dun landmijnen voor hun linies uitgestrooid
om het maar zo te zeggen.
Alles wordt tegenwoordig in het doog
gehouden met drones.
En dan staat het Russe leger van
Uitsher bekend als een artillerieleger.
Dus ze hebben enorm veel canonen die
voetbalvelden, vol landmijnen,
daar wordt dan ook nog eens met canonen
opgeschoten.
En dat is eigenlijk waar de Ukraïners
nu elke dag voor staan.
Dat is van hoe banen we onze weg daardoor.
Dus als je dat allemaal in rekening neemt,
is het eigenlijk al een succes te noemen
dat Ukraïne een dorp, zoals Robotini,
dat we daar net horen,
terug in kan innemen.
Want daarover gaat het eigenlijk
een dorp niet meer dan een dorp.
Ja, wel, het is al een groot succes
dat een veel kleiner land als Ukraïne,
dat Russe leger in het defensief duurt.
En wat daar natuurlijk altijd
bij moet worden vermeld is,
het Westen is er intussen aan gewoon geworden
van een oorlog te beginnen met je
verover het luchtoverwicht.
Met als gevolg dat alles wat ook
achter de linies gebeurt, je kan
dat voortdurend bombarderen.
Nu, Ukraïne heeft dat luchtoverwicht niet.
Ze hebben bijvoorbeeld die F-16's
nog niet gekregen die daarvoor
goed van pas zouden kunnen komen.
Rusland heeft ook niet nooit
echt het luchtoverwicht gewonnen,
maar heeft wel meer gevechtsvliegtuigen
en ook aanvalshelikopters.
Dus de Ukraïners,
wij geven hen voortdurend advies,
de Westerse Militaire, het Pentagon,

maar zoals een voormalig Amerikaanse
defensiefuctionair is zij van,
ja, we vragen hen te vechten op een manier
waarop we zelf nooit zouden vechten.
Wij zouden eerst massaal gaan
voor dat luchtoverwicht.
Ukraine moet er op de grond,
moet maar bressen slaan in die linies.
En daarom, daar worden die dorpen natuurlijk
plots belangrijk.
Dat is van uiteindelijk waar nu vooral
wordt gevochten, is in het zuiden.
Ukraine hoopt eigenlijk
de 200 kilometer te overbruggen
tot de zee van Azov.
Dat is het doel.
Daar liggen eindeloos veel dorpen,
eindeloos veel velden.
Je ziet dat heel goed op die dronebeelden
die je ook gewoon online kan bekijken.
Het is veld na veld na veld
met eigenlijk boomlijnen rondom.
En in die boomlijnen zitten de Russen
in hun schuttersputjes.
En in de velden liggen de mijnevelden.
Dus daar moeten de Ukraïners zich doorheen vechten.
Dan is er geregeld een dorpje
dat nog zwaarder versterkt is.
En het is dorp na dorp
moeten ze richting Zuiden optrekken.
En hoe doen de Ukraïners het?
Op dit moment, en daarom gaat het ook zo traag,
zijn het eigenlijk kleine groepen in fanterie
die vooruit worden gestuurd.
Intussen wordt er met artillery
Russische linies gebombardeerd
voor zover die zichtbaar zijn of bekend zijn.
Maar omdat je niet met een grote massa-tanks
door die velden kan rollen
wegen de mijnen die er liggen,
je hebt anti-tank-mijnen,
er liggen anti-persoons-mijnen tussen,
zijn het nu groepjes van 50 à 100 Ukraïnes infanteristen
die eerst voorop moeten trekken

om zover mogelijk te graken
en dan de Russen in hun schuttersputjes uit te schakelen.
Dus heel basic, hard en true infanteriewerk.
Intussen moet er dan gekeken worden van
ja, dus waar kunnen we,
hoe kunnen we dus wel door zo'n veldgraken
zonder massaal veel volk te verliezen aan mijnen?
Dus we moeten zich letterlijk
een wegbaanden van het ene veld
dan weer naar het andere veld
en dat verklaart dus ook waarom het zo traag verloopt.
Nu, wat daar cruciaal aan is,
dat is van de Russen hebben, weet we,
in de voorbije maanden en in de winter
van een pauze in de gevecht te gebruiken
om daar drie verdedigingslinie's aan te leggen.
Wat we bijvoorbeeld niet weten
is hoeveel Russische soldaten die linie is bemannen.
Waar die dorpjes interessant tussen aanhalingsteken zijn,
dat is van, ja, er is elke keer weer een test
om te zien hoe sterk zijn die Russische verdedigingslinie's eigenlijk.
En zowel robotiene als het andere oerozijnen
dat Oekraïne in de verpijwee komt indemen,
daar zat het beste van wat de Russische troepen nog hebben.
Mariniers, Brigades, VDV, Paracommando's,
Spetsna, Special Forces,
dan zie je daar rond ook wel heel veel reserve-eenheden liggen
die minder indrukwekkend zijn waarschijnlijk.
Maar eigenlijk heeft Oekraïne in die twee dorpen
gevochten tegen zo wat het beste
wat Rusland nog in het veld kan brengen.
Dus het feit dat hen dat gelukt heeft met veel moeite
dat creëert hoop.
Omdat uiteindelijk moet Oekraïne 200 kilometer overbruggen naar de zee,
maar die 200 kilometer die is niet dik bezaaid met de Russische troepen,
die zitten aan die verdedigingslinie's.
En dus het doel van Oekraïne is om ergens een bres te creëren
die ze dan kunnen brengen.
In welke bresgeslagen kunnen ze dan wel snel opbrekken.
Maar om die bres te slagen, moet Oekraïne dus heel veel moeite doen?
Wil dat zeggen dat er ook heel veel slachtoffers vallen?
De twee grote vragen op dit moment zijn aan de Oekraïense kant
van hoeveel mensenlevens kost het hen.
Kun je dit duurzaam blijven doen?

Hoe zwaar worden hun eigen brigades eigenlijk aangetast door dit soort van gevechten?

En aan de Russische kant is de onbeantwoorde vraag dan weer hoe dik zijn die linie's gezaaid.

Hoeveel Russische soldaten liggen daar eigenlijk met wat soort van wapentuig?

Over de Ukraïnes slachtoffers horen we vooral de Russen.

Daar klinkt het bijna als een excuse.

Dus de Russische militaire bloggers geven toe van verdorie, we hebben ons moeten terugtrekken, maar we hebben het en duur laten betalen.

De Ukraïners gaan het niet toegeven hoeveel soldaten moeten sneuvelen voor zo'n dorp.

Maar dat is dus een belangrijke vraag waar we eigenlijk geen concrete antwoord op hebben.

We weten ook aan de frontlijn betrouwbare informatie. Vergaren is niet zo invoudig.

Dus hoe zeker zijn we nu eigenlijk van wat daar allemaal gebeurt aan het front?

Er komt heel veel puzzelwerk bij te kijken.

Er is informatie op heel veel verschillende niveaus.

Dus je hebt het Ukraïense ministerie van Defensie zegt iets maar zegt eigenlijk zeer weinig.

De Ukraïners hebben van in het begin van de oorlog beslist van we houden zoveel mogelijk front.

Ze willen gewoon weinig informatie delen die de vijand van past kwamen.

Niet in hun kaarten laten kijken, uiteraard.

Ja, dan heb je aan de Russische tegenhanger het Russische ministerie van Defensie dat elke ochtend ligt.

Geen kleine leugens maar grote leugens.

Volgens hun eigen cijfers hebben ze al drie keer de Ukraïense luchtmacht vernietigd en elke dag volgen er duizenden Ukraïense soldaten.

Dat is een zeer ouderwetspropaganda-apparaat.

Daaronder heb je, er zijn wat journalisten aan de Ukraïense frontlijn aan de Russische kant zijn dat die in tussen bevaamde militaire bloggers.

En dat is relatief nieuw in een oorlog.

Het is dat je een verslag krijgt van soldaten of militaire verslaggevers die aan het front zitten of daar goede contacten hebben en via telegram of Twitter elke dag dingen schrijven.

Is dat altijd betrouwbaar?

Nee, maar heel vaak veel betrouwbaarder
dan wat van het ministerie van Defensie komt.

Maar dat kan je dan weer vergelijken
met videobeelden die binnenkomen.

Er komen tegelijkertijd videobeelden
binnen van die drones, van aanvallen.

Er is een massale oefening elke dag in geolocalisatie.
Gevechten worden gevolgd van veld tot veld.

Is dit veld wel het veld?

Wat ze zeggen dat het is.

Er zijn dus massas-militaire-experten,
denktanken die dus elke dag niet anders doen
dan al die informatie die binnen komt af te wegen.

Wat is er daarvan waar?

Wat is er daar niet van waar?

Er zijn satellietbeelden.

Dan kan je van veld tot veld bekijken
van waar wordt er hier gevochten.

Dat kan je merken aan de schade
en de rookwolken en de branden.

Eigenlijk de meest concrete informatie
wordt elke dag gecreëerd
door een ontsamen hangend amalgaam
van allerlei experts
en al die informatie die elke dag binnen komt
vergelijkt, beoordeeld.

En in een grootse modo

weten we wel

tot op het veld precies waar die frontlijn
op een bepaald moment ligt.

Jorgen, vorig jaar rond deze tijd
verraste Ukraine, Rusland

door eerst in het zuiden aan te vallen
maar dan eigenlijk in het noorden toe te slaan.

Ze hebben daar toen veel terrein gewonnen.

Garkov zijn zij nu nog in staat
om nog eens zo'n verrassingsaanval te doen
want je zegt, ja, die verdedigingslinies
zijn wel veel statischer geworden.

Dat is zo.

Het is veel moeilijker geworden
om zo'n verrassing te creëren.

Maar eigenlijk wacht wel iedereen

op wat tovers er eigenlijk nog uit hun mouw.
Nu, vorige week was er plots wel zo'n verrassing
net in die provincie Gershon
waar ze vorig jaar al de ene oever
van de Niepper hebben ingenomen.
Je herinnert je dat in juni
de Russe de Dam
van op de Niepper in Novakhovka
hebben opgeblazen.
Daardoor is de hele dat gebied
overstroomt, onbegaanbaar geworden.
Intussen is dat water natuurlijk ook
weggestroomt.
De Russen hebben eigenlijk
een deel van hun truppen van daar
verder naar die andere frontlijnen
in het Zuidenverlicht
om die te versterken omdat ze dachten
hier komen de Ukraïners niet meer door.
En daar zijn de Ukraïners
plots wel opnieuw
komen opduiken.
Ze hadden al één bruggehoofd
vlak aan de stad Gershon
nu enkele
tiental kilometers
verder stroom opwaarts.
Dat is een beetje bizar
omdat dat is een heel onherbergzaam gebied
vol met moerasen en riviertjes.
En plots zijn daar dus wel
Ukraïnsche special forces
opgedoken.
En wat de Russen daar zo nerveus
ommaakt is, net daar
zitten de Ukraïners het korst
bij de Krim.
Daar zit je maar op 80 kilometer
van de Krim.
Van een bijkopend
offensief kan je er eigenlijk nog niet
spreken dan zouden de Ukraïners
infantrievoertuigen
en tanks opnieuw over die Niepper

sturen om dan in dat redelijk
onherbergzaam gebied
te gaan beginnen vechten.
Het leent zich niet echt
tot massale operaties.
Maar dus met
dat soort van prikken
merk je toch van ja,
de Ukraïners slagen er daarmee nog altijd
in van de Russen dan toch nerveus te maken.
Dat is ook belangrijk
voor die hele frontlijn eigenlijk
omdat het vermoeden is een beetje
dat de Russen op dit moment
als ze versterkingen nodig hebben
die van
aan het front naar punt B
van het front sturen
omdat er achter die troepen
niet veel reserves meer liggen
als Ukraïne slaagt in een doorbraak
dan is er misschien nog niet veel meer
daar achter dat hen kan tegenhouden.
Dus hoe meer
dat de Russen moeten schuiven
met fronttroepen
hoe meer kansen er komen voor Ukraïne
om dan toch ergens een zwakke plek te vinden
die ze kunnen uitbuiten.
Maar goed, je hebt het over spel
de prikken, bressen proberen
slaan in de Russische Verderingslinie.
Het Lente Offensief is in tussen
een zomer-offensief geworden.
Het Westen heeft ook al heel veel wapens geleverd
aan Ukraïne. Is dat nog altijd aan het doen?
Mogen we toch niet zeggen dat de verwachtingen
waren dat
Ukraïne misschien toch al verder had kunnen opbrekken?
Het hangt er een beetje vanaf
aan wie je het vraagt. Je hebt gelijk
bij nogal wat mensen
voor de verwachtingen hoger gespannen.
Maar misschien is dat gewoon

een probleem met die verwachtingen van mensen.

Er is veel wapentuig geleverd, maar er zijn ook andere dingen niet geleverd.

Bijvoorbeeld die F-16, die zijn er niet.

Dat is zo, dus Oekraïne moet zijn plan trekken op de grond.

Tanks, ja, er zijn

iets, zoals ik me niet vergeten,

iets van een 300-westerse tanks beloofd

die zie je ook in actie

of er al 300 zijn aangekomen

is niet duidelijk

en uiteindelijk 300 tanks op

een frontlijn van 700 km

het is niet dat daarmee plots

alles beslist is.

Oekraïners worden eigenlijk een beetje geplaagd

denk ik door dat succes

van dat najaarsoffensief van vorig jaar

dat in onze hoofden

nu bliksem snel verliep.

Als je terug gaat naar die tijd

duurde dat ook 2-3 maanden voor

het uiteindelijk gelukt is,

het succes

waar tegen de Oekraïners nu moeten

opboxen, waarom gaat het

niet zo vlot als vorig jaar?

De simpele uitleg is natuurlijk

van ja, omdat de Russen zich in

tussen diep hebben kunnen ingraven

dus het is allemaal veel moeilijker.

Je merkt ook onder

de militaire experten

dat er discussie

is over wat is nu

de beste tactiek

in zo'n geval

moet je zo snel mogelijk

ergens één bres slagen

en dat massaal proberen uit te buiten

of moet je dus

blijven knagen
aan diverse frontlijnen
zoekend naar
de zwakte van de Russen in tussen
de Russische logistiek uit te putten
aanvoerlijnen bombarderen
depots bombarderen
en dan uiteindelijk
je grote doorbraak
ergens hopen te bereiken.
We weten dat
toekraïense leger op z'n minst
twee keer heeft geprobeerd
om onder meer met die leopardtanks
bijvoorbeeld
in juni en juli om eens ergens
een rush doorheen
de Russische linie eens te proberen
dat is valikant afgelopen
want ze zijn klem komen te zitten
in die mijnevelen en dan door
Russische artillerie beschoten.
Dus er is hoe langer
om meer een consensus denk ik
ja
iedereen zou graag hebben dat het sneller gaat
maar misschien is er gewoon geen alternatief
voor de manier waarop
de Ukraine's het nu moeten doen.
Maar op deze manier kan de oorlog
heel lang duren. Hoeveel tijd heeft Ukraine
eigenlijk nog? Want over een paar maanden
komt de winter er weer aan.
Als dit offensief tegen de winter strand
zonder significant vooruitgang
kan deze oorlog dan nog
in een nieuwe plooi worden gelegd.
Wel, dat is
een goeie vraag omdat
de seizoenen zijn wat ze zijn
op dit moment is het zomer.
We weten eind oktober begin november
het begint niet meteen de winter
maar eerst dat befaamde moddersseizoen

en dan
bijvoorbeeld met je leoparts
kan je dan niet goed meer
manoeuvreren in de Ukrainese
modder. Dus eigenlijk hebben ze
nog een maand of twee
om iets
beslissens te doen of toch iets
te doen.
Zo indrukwekkend is dat duidelijk
is dat Rusland nu toch wel een stevige
klap heeft gekregen.
Wat je voorlopig nog niet kunt zeggen
en met die paar dorpen waar
die doorbraak lijkt
te lukken.
Dat is nog niet het succes
waarvan iedereen dan gaat zeggen
dat zomer offensief
heeft Ukraine veel opgeleverd.
Daar zitten we op dit moment nog niet.
Dus in die zin
inderdaad, voor de rest
hoor ik nu toch
hoe meer experten al vooruitblikken
naar volgend jaar.
En wat zeggen die experten dan?
Ten eerste gaan ze er hoe lang
hoe meer vanuit van dat dit conflict
niet in een beslissende
plooi gaat vallen in die
komende twee maanden.
Dat ze dat hele Ukrainese
grondgebied gaan innemen, dat is uitgesloten
in die twee maanden.
Kan Rusland in elkaar klappen?
Wat stond er eigenlijk al redelijk dichtbij
toen Wagener richting Moskow
marcherende plots
was het niet meer duidelijk of
Putin's avonds nog president zou zijn.
Maar behoudens
dat soort van verrassingen
die moeilijk kunt voorspellen

natuurlijk
moet je ervan uitgaan van
ook als Ukraine
degelijk succes boekt
met dit zomeroffensief
dat al binnenkort
dit offensief wordt
dan is de oorlog nog niet gedaan.
Intussen
Jorne blijft Ukraine
Moskow bestoken met drones
ik vind dat vreemd waarom steekt
Ukraine daar zijn tijd
en want daar hebben ze toch ook weinig
bij te winnen.
Wel op zich kan dat een beetje
vreemd
lijken want het is niet zo
dat Ukraine met die drones
dat zijn relatief kleine drones
van eigen makkelijk
die hebben ook geen massale
explosieve ladingen.
Dus het is niet dat ze Moskow daarmee
in puin gaan gooien.
De Ukrainische drones hebben niet
dezelfde impact als
de militaire kruisraketten
die Rusland voortdurend
op Ukrainische woonwijken afschiet.
Daar zie je gigantische kraters
van 9 meter diep
en vele burgerslachtoffers.
Dus diezelfde impact heeft Ukraine
waarschijnlijk ook niet hebben.
Maar waarom doen ze het dan?
Psychologisch is het
belangrijk.
De Ukrainische opperbevel
hebben
Valerij Zalozny
die heeft vorig jaar tijdens de zomer
wat gedachten op een rij gezet
in een essen.

En een van de dingen die ik me daaruit herinner
is van, wij begon daarin na te denken
wat is nu eigenlijk het zwaarpunt
van de Russische macht.
Wat moeten we eigenlijk onder vuur
nemen of aanvallen
om Rusland
te doen wankelen in het zwaarpunt
van zijn macht. En dat begon daarna te denken
ja, is dat nu de krim?
Nee, uiteindelijk niet, want Rusland
zal wel overleven met of zonder krim.
En uiteindelijk kwam
de conclusie van het russisch gevoel
van straffeloosheid.
Het feit dat Ukraine erin slaagt
van vervelend te doen
in Moskou
in de Russische hoofdstad.
Dat is een typisch staaltje
van hoe Ukraine probeert
duidelijk te maken.
Kijk, jullie hebben tot nu toe alles straffeloos gedaan.
Wij kunnen dat ook
tot in jullie hoofdstad geraken
en het duidelijk maken
aan de inwoners van
jullie president, heeft jullie
wijsgemaakt dat er een speciale
militaire operatie was ver in Ukraine.
We laten jullie voelen
van dit is een oorlog
waar uiteraard Ukraine
het hartstonderlijt
maar voor jullie is dit geen
freeride.
De Ukrainese bedoeling daarbij is
laten moskowitzen
ook maar voelen van dat er
een oorlog is
dat jullie president die oorlog is begonnen.
En ja, dat zijn nu
links en rechts wat explosies,
maar je ziet bijvoorbeeld

de internationale luchthaven
van Vnukov in Moskou
gelegd wegens de drones.
Ook dat kan
twee verschillende reacties hebben
ofwel zeggen
de moskowitzen van
nu zijn we de oorlog beu
ofwel, we worden aangevallen
nu moeten we pas echte wapen lopen
dus dat kan nog een beetje de twee kanten uit
maar in dit geval
is het vooral
psychologische oorlogsvoering van de Ukraineis.
Jij blijft het voor ons
opvolgen. Jornek ook, bedankt.
Dag gedaan.
Dit was vandaag
de dagelijkse podcast van de standaard.
Bedankt voor het luisteren. Volg ons
op Spotify, Apple Podcast
of eender welk ander podcastplatform.
Als je gratis hebt deze podcast
kan je niet alleen ons werk beluisteren
maar ook de beste podcasttips terugvinden.
Alle credits van de podcast die je net hoorde
vind je op standaard.be
Schijnenstreep podcast.
Reageren kan via podcastatstandaard.be